

Vítr mi odvál těch mých pár let

Karel Gott

1. Vítr mi odvál už mých pár let,
já na něm ta léta loudím zpět.
Klidně se mi větře směj,
přesto ale poslouchej,
nějaký rok zpátky dej.
 2. Je to majoránu bílý květ,
vůně králů mně můj vroubí svět.
Stane se, co má se stát,
lásku začnu vážně brát,
šedivý vlas nechám vlát.
- R: Má náruč byla v mládí plná snů,
sny lehce odkvetou.
V básni, kde je psán osud mých dnů
se jistě nespletou.
Teď já už cestu znám,
větrem jsem hnán,
růžovou planetou.
Svůj cíl mám, už nechci
dál žít sám.
3. = 1.
 4. Vítr si jen hrál a stárnul svět,
mně teď šumí z dálky mých pár let.
Jak duhových křídel pár
větrem lehký nápěv máv,
zašeptal mi: tak buď zdrav.

R: Má náruč byla ...